

พระราชบัญญัติ
ป้องกันเรือโดนกัน
พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๒
เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรม
ราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการป้องกันเรือ
โดนกัน

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา
ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกัน
เรือโดนกัน พ.ศ. ๒๕๒๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๔๕๓

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“เรือ” หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิดรวมทั้งยานพาหนะทางอากาศที่ไม่มีระวางขับน้ำ และเครื่องบินทะเลซึ่งใช้หรือสามารถใช้ในการขนส่งทางน้ำได้

“เครื่องบินทะเล” หมายความว่า อากาศยานอันใดที่สร้างให้บังคับการเดินเรือบนพENNน้ำได้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) การกักตักและการเดินเรือ

(๒) โคมไฟและท่อนเครื่องหมาย

(๓) สัญญาณเสียง และสัญญาณแสง

(๔) ข้อยกเว้นในการป้องกันเรือโดนกัน

(๕) ทัดตติง และรายละเอียดทางเทคนิคของโคมไฟและท่อน

เครื่องหมาย

(๖) สัญญาณที่ต้องมีเพิ่มขึ้นสำหรับเรือประมงขณะทำการประมง

ใกล้กัน

(๗) รายละเอียดทางเทคนิคของเครื่องทำสัญญาณเสียง

(๘) สัญญาณอัจน

มาตรา ๖ กฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๕ ให้ใช้บังคับแก่เรือไทยและเรือต่างประเทศที่อยู่ในน่านน้ำไทย และเรือไทยที่อยู่ในทะเลหลวง

มาตรา ๗ กฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๕ ให้ถือว่าเป็นกฎข้อบังคับสำหรับป้องกันเหตุเรือโดนกันตามกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทยด้วย

มาตรา ๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๕ เกี่ยวกับเรือดงระบไว้ ในมาตรา ๖ มีความรับผิดชอบและต้องระวางโทษเช่นเดียวกับที่บัญญัติไว้สำหรับเรือ ในกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย

มาตรา ๙ ในระหว่างที่ยังไม่มีกฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๕ ให้ใช้บังคับแก่เรือที่เดินชนล่องอยู่ในแม่น้ำลำคลอง ให้นำกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัติป้องกันเรือโดนกัน พ.ศ. ๒๔๙๗ มาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. โทตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากประเทศไทยได้เคยเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยกฎข้อบังคับระหว่างประเทศสำหรับการป้องกันเรือเดินกันในทะเล ค.ศ. ๑๙๔๘ และได้ตราพระราชบัญญัติป้องกันเรือเดินกัน พ.ศ. ๒๔๙๑ ขึ้นบังคับใช้เพื่ออนุวัติการให้เป็นไปตามอนุสัญญานั้น ต่อมาอนุสัญญาดังกล่าวได้ถูกยกเลิกโดยอนุสัญญาว่าด้วยกฎข้อบังคับระหว่างประเทศสำหรับป้องกันเรือเดินกันในทะเล ค.ศ. ๑๙๗๒ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๒๐ เป็นต้นไป ในการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการป้องกันเรือเดินกันให้สอดคล้องกับอนุสัญญาฉบับใหม่ซึ่งประเทศไทยกำลังดำเนินการเข้าเป็นภาคีอนุสัญญา จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้